

Pedagoogiline näsitöö üldhariduslikes alaykoolis.
(V. THAL)

(VTHAL)

Su vanuast ajast peale on murruvo kõige tähtsamaks
 üllsaudess olnud oma noorus kasvatamine ja
 harimine. Iga rahva paremaid pojad on alati
 mada selle kuseinde lahendamise kallal töötanud,
 loades juba muistestest aegadest, et rahvas, kes sun-
 dab oma noorusu valitseja, teda korrapära-
 silt (võle) isanda karusks võle raskendada, selle
 rahva tulevik on kindlates rütes.

Tuba vangid kreeklool soovitand, et kerev
kelhas elab kerve voim. Nii siis ei ole peultud
kui aruult rünnata varum harktanse, vaid
ka kuuja kelha peab arendatud saama.

Karvatusprobleemid on vaheldunud aastast aegade vältel, sellepärast näeb meil, kui ajaküün ja karvatusküsitus lähemalt vaadates, igas yus rühapölv ise pilti. Mõned neist on pol-
kollid on äge rannepärase iseloomuga, mõn-
spastas laotuhurmanud, keelele elujõud ja kloris-
pundurid, aga riiklikult oli see varim süski-
õrnofoakud. Nüüdama näeme 12. spasta aja-
lõuot, kuidas seal riik oma nooroo kehale
ja kll' väimlize karvatanuise eest hoolitses.

Ulkopäätöksen perusteella kannattavasti alati va-
nasta ajast peale võimendum ja sport, mis ka
sünapäev jällegi suuresti hoogu on võtnud.
Sport arendab keelt inimese keha, teeb seda
aga siiani peamiselt ühepoolselt, jättes inimese
vaimu ^{peamiselt} järele järele.

Üldine ajal on aya ~~karrat~~ karratuse alal
üksik pehlole karratusele abirõuvs välend
karratoo.

Varsti leiti, et võimlemine on ja sport, ehk küllalt
 ei ole: peab midagi suuremat appi võtma, et vi-
 mine kõige külgselt arenda võiks. Leiti, et uus
 abinõu - see on võõrkeeleõpe.

Praktiline näitöö korvatuslik mõju riik-
mehelole tuntu juba ammu, aga seda ei
korvatusid paratid määral. Alles mõne aja
mööda aasat tagasi hakkadi riiki näitööd

väärtelt hordama.

Oli aeg, kus ei teatud, mis on koostööklaas
kaalis, kuna prooviti ükoni korraldada kaal
selle müümisel. Klannid läbi ei saa.

Ka Eesti kooli loomariigul võeti karistusi meie koolide õpetajavast suhtelusest, ku õpetajana, kus ka ka tänu on pöördunud, itka enam ja enam prolektide omale rahva sear-
des.

Käldan ise oma 12000 kroonitakse, 12000 krooni
isimehel aastal luuletamematel kuulda-
vale lüüd lausud: "müia oma lausost käsi-
tülist ü loka loka, sellepärast pole tal ka
saris seola äppida," jne. Ka ü loka loka
malojale müües seola seola, ega loka loka
kodus alvaid tööstuse - käär, müü jne. - ka-
su varda.

Kui aga koolis lastevanemate koostöökogu
kokku kututi, kus koostöötoetis s.t. d ja üles-
anded said ära seletatud, siis kadus ka vaen-
käsitöö vastu ja lastele muretseski töötamisteks
matalajärgi ja täiendust.

Kuusa tüvel arusaamatase tõttu rahvahois
niisugusele elao vaalele päntöö peale oli
võis juba kümmed aastad tagasi väjamaal
hoopis leetlusest pilti näke, kus teigi kumung
loovudes kodaste pruntid kointööd pidid
äppima.

Mäletan muu seos poltti, mis ^{arusa} (tõul. lüüa-
sõda) aja kirjades ilmus, kus Sarsa keisri
v. lüüsi poegodid ühis- vahkpoell es alati
peal mingi niguol aja rannast tagus
kuna tõul poeg Astori pinge ääres mingei-
sugust omakikku kappi poleeris.

Tuba vanal ajal oli ühtlane enna suutsuon-
nis, vabadel talupidajal, suure mõisajal ja
vaskjal, missugused töid ^{üks} tänapäev suure
hüvi ja intelligentsia pruusungis vaatavad,
võrgu - linnad, rood, kuringid, taastakumid,
võrrelevarid, vapid, rangipid ja m. l.

Truslana paulb, kust võeti üheslasi
omad maitseainad kijas ana niverdus-

REM 4083
KT 48

tele ja ka tööpuhkus ei jätta midagi soovida, kui arvestada võtta need printsiipsid tööriistade mis tollal ajal saadaval olid. Aga + tunc Eesti raskus viib sihtile, ja see t. varemusest kus algu ma meie noortele, vireutajaks ja ergutajaks sihtile pöördumise juures, mille loolevad hädagi süüdistatakse kõrvale peatamine.

Millegi proua omia riigi rajamist, ja riik saab tegelaps aruult vira ja riik ta töö täbi, kuida "kõige hädus on tulevased maadluna isandad."

Arvestades si. ligi muu esivanemlike käitööd pöördul kolvitsel õppatel, kus siis noored vaimustel õppid plegvõtteid ja siis juba iseloomust loovendand omia fantaasia abil.

Känta oli siis käntöö sellisest kiitust, mis sidus nooruse orgaaniliselt peetlõuna külge.

Siin juures jäi perekonnale - vanemale - isaga mõistumiseks kohi kasvotuses.

Kuudes noorust, kus käntöö varemuni äpekovasse väeti (noor Schmitti ja Daanman), oli varsti määrata kodukäntöö loovimiseks rahva seas.

Käntöö on tõrjund neis nooruses moodul alama rahvaski majanduslike ja moraalselt kõrgemalt, kumes neid paremaid elamusvõimalusi ja tõi neid üllatavalt vaba aega.

Muu seas on käntöö noor põlv põlvunud ka neis maades rahvakunsti peale, kogu seda võib näha põhjapõlvustel riikides, kus rahvakunst oitval jäljel. Ka Eesti käntööd (noor) on viimastel ajal palju kiwi aratamist välgumaal, kuhu need lood suurend arul kelli tarpe.

Kodukäntöö, mis oma alguse kodukäntööst saab sageli, saab, on iga rahvakunsti eluks. Kuid ta aga kaob, ehk töötuseks ümber muud, seal kargel rahvakunsti.

Seda peab võit võita sellega, kui me suudame nooruse aratada tundma kodu ja perekonna vana ja seda selles sihis kasvotame.

Ka noortele juures on sidumise endisega viirul-

paaju muutunud. Et õpetasid endisel aegadel
mõniku jures 4-5 korda tundi, oli need õpetaja-
las pärsid pärsid, ehk pühapäevadel, tähtsaba
sagisada harjutamiseks omale muretsenud
asja tšes. Sagisadi karutard siin õpetasid
aina vaba aega selleks, et omale tallokses ches
tawtlinne tööriista valmistada, ehk ka
walustada oma vanematele ja sugulastele
muretsenud asja mällestusiks.

Mõniku õpetasid valmistada omale oma
õppeaja jooksul kere oma ^{hüüdnime} ~~hüüdnime~~ ^{hüüdnime} ~~hüüdnime~~
sõrskade, saades atokkade kahenädalset katu-
-ametiõppimist ja tumaad tarbeasjadega vavas-
tand, kus jures sagisadi tuli pühapäevade
mööd elha ka nende tööalade (sõlme-
dutsya ja lunkutsya ja maalritöödya), mis omia
korda tubuotas tinnust ka kere tööala-
de elhminoga ja aruadutega.

Praeguol ajal rääkivad ära meidkord, et töö-
alad ühes linnale täiesti võõraks on muutunud
(töö ja otus - suuremates töökojades on sellepärja-
sens).

Tõib omale ette kujutada seda rääkima, mis
sunnib ühes ametkuses, kes kere oma kodu võib
täis töita ajia or märtsejärele ja oma tektud
mööbliga. Muretsenud löbi ja tinnust võib omale
igapäev pakkuda, kui ta tahaks omad vabad
sunnid pühendada karutiskule töölle, aga mitte
logelemisel.

Kodu ja perekonna aruadus selle läbi aina
kasvaks.

Ta oleks jälle oma lastele mitte ainult rääki-
vaid ka õpetajaks ja kasvatajaks. Ta kereks omia
lastele palju lähemal kui praegu; tal oleks
võimalus oma laste tuleviku plaanide ja vaimu-
dliid lähemalt tühleparma ja neid arutada arende-
da soovitud suunas. Ta oleks muutunud jälle
gi looduse poolt määratud kasvatajaks, mida aga
praegu oleks raskelt kerkida ütlema ei saa.

Ka kere ja kodu vahenord lähemalt kerkitöö
tõlku märksa, kuna õpetane klassitunnitel püh-
dustatud aegadele muretsenud kodus valmis võib elha.

Selluga saaks, kus see veel puudub, tööarvamus
vanemate kodusele ehk perekonda istutatud.

Peatame nüüd lähedalt, misnagu on need sht,
mis kooli käsitöö enesle seab ja kuidas need
saavutatakse.

Kooli käsitöö peab olema õpetaja:

1. vaimu ja vella arendamine abivõims,
2. ta peab kasvatama mõttevõime ja loovusvõime,
3. peab kasvatama õpetajast iseseisvalt tegutsesvat
inimest,
4. peab harjutama situmavõime, käesavust ja
kogu loomale tegemist,
5. peab kasvatama õpetajast itatunnet ja aren-
dama meelt.
6. peab aretama huvi ja armastust töö vastu ja
7. peab arendama talitajadust

Et need sht saavutata, tuleb last juba maast
madalast tööle panna.

Lapsel on kuni tegutsenud, on kuni loom-
mure ja seda peab arendama jatkus last
selluga isetegevusele.

Tähtis rõhutada väärtust, mis on
on loodud mõne lüpsra, ehk ka väge peat-
sihina. Kui palju tegutsenud võimele
si panna see lapse. On palju väge, siis rask-
seda seda jõuutamist, saadakse väga
pruun hõõrte, ainult lapsele eesle arusa-
dava teos. On aga peab kirju, ehk mõnda
muid kava, siis tahatakse seda rohkem.
võib kutsuda juba tarinot kõigile järele
et peabot midagi väge lõgata - otsustatakse
jatkusel võib siin juba aegsasti lapsele harji-
tada käärle korraldalt harjutama. Kui palju rask-
võime ja kujusid teevad lapsele käärdaga lõika-
misel. Kui saadakse tõruba pruunene otsust mõtta
muidugi rask, isiklikult väge mõeldes.

Tuleb aga, et õpetaja, misnagu on tööle teha-
ma teada, siis tuleb õpetajal see osa teha ära sel-
tada, ehk kui õpetajale ise valmis teeb, siis ei tohi
kunagi õpetaja lasta seda teha töö arna töötaja
gada, vaid kool peab selge olema, et see töö oli võime-
ehk ainult õpetaja abil.

Et lase täiesti iseseisvalt võtta hõltsid, selleks
plavast kivist ollema valitud lasejõukohasid; siin
tuleb aga selle eest hoida, et mitte liiga kergelt
tööd ei antaks, milloord lasele midagi arendumiseks
ei anna, vaid koguni teinud töö vastu huvi võt-
vad muutuda. Huvitult arvestab iga töö-
ja ja elurühma ise loomine ning arendamine, mis
võib. Nii ka töö juures - peab ta hõltsid
teadusvõimeid, mis teda mõõtnud pakkub, siis
kõrvaldab siin hõltsid asja huvi töö vastu.

On aga lase mure, mure aga valitud loomine,
seda ühe maastajale loomine, siis
plano asuult mõõtnud seda rõõm hõltsid,
mis lase näol lehvib.

Tõlts mure uus proovitud, mitte autis keegi
mõõtnud asja kurnistidest. Kui lase hõltsid
kõll võttes, siis järelelõpetus kelle klassi töö
õpetajate ja asja asja, aha "kõll võttes suust
Sellele järgnevalt hõltsid: "ah aha" - siin loomine
mure töö teha" ka

Vaadame, kui õpetaja on jõudnud klassi õpetajate
nõuda hõltsid hõltsid, ja mure selle kauge kurnistidest
siis peab teadma, et õpetaja on suust töö ära hõltsid
mure. Kõll võttes, klassi ei ole õpetajal kurnistidest
suust võttes õpetajate kurnistidest kurnistidest, siin
õpetajate kurnistidest kurnistidest kurnistidest.

Siin aga õpetaja lase hõltsid mure hõltsid
ja hõltsid hõltsid kurnistidest, siin on valobet kurnistidest
kurnistidest kurnistidest kurnistidest kurnistidest siin kurnistidest
mure hõltsid.

Kui palju järele mõõtnud, hõltsid, et kurnistidest
hõltsid ja hõltsid. Mure hõltsid hõltsid hõltsid. Et kurnistidest

Sagedasti on kurnistidest asja väga kurnistidest, aga
lase hõltsid kurnistidest kurnistidest kurnistidest asja hõltsid.

Kan töö õpetab last töö juures murina, proovima, võit-
lyma, võitlyma ja võitlyma. Iga kurnistidest töö juures kurnistidest
hõltsid, võitlyma, võitlyma, et kurnistidest töö asja
hõltsid kurnistidest kurnistidest. Ka annab töö lasele võitlyma
hõltsid kurnistidest kurnistidest, kurnistidest kurnistidest. Sellest
arvestab ka lastel kurnistidest.

Tuba töö mure ja kurnistidest materjali valib kurnistidest
sagedasti kurnistidest järele mõõtnud. Siin juures kurnistidest

käsimused: Kuol otsasol löid alata, kui suurid on
möönd olens värgel rehasevad, et too lööbi korra-
pärane saap. Mui klame aga, et möllemele on
üks suurematel värgel lööbi ab. nändest.

Kaolu abinõus soovitas tema siia käsitööd.
„Tähejõe kaardidamised kuni kaugemalttuleni võib
peolagvooyitoe näotööga saavutada. Tähejõe are-
damine on aga väga lühike. Kuniigi see lühike
töö õpetab lihtsasti, et kaardidena
paistab. Hea kaardidena ja nooruse juures võ-
idak õpetust kätte saavutada ja lõpetab oma su-
urem töömuutamine. Mõningil tingimustel
ei lühike õpetaja lubada, et aladus töö post-
li jätaks. mis on aladus, peab ka lõpetat-
da saama. Mii kaardid tähejõe kaardidamisel
etide, vull püüvuse ja kaardidamisel arendamised.

Suba estuare hoo jumes sulle vaadake, et kogu selle
võimalasti ka lõpetab.

Et alstarberetkaseid töid õpetastele anda, on karmis
et õpetaja tunneks oma õpetaste iseloomu ja
ka ise töid hästi tunneks. Arvutt see kes ise
kõne töid on läbi teinud, mida soovib õpi-
lastele anda, see alles tunneb kõige kõi-
raosusi ja võib ka alstarberetkaseid juhatust
anda. Sellega ei lase me aga sügäsi mehe
üldiselt, nagu ei peaks õpetaja sügäsi rõhkum
südame, egi soovama, egi ka liigete talat õpete-
da; Õpetaja peab tundma töid põhjalikult.

8. metsas, looduses ja kunstis.
F. V. Förster ütles üldumendatult raamatus: „Õppige
naabres ees varuustama oma kätt, sest üks kord
kui võisi võib elus sama palju rüüstada, kui
haritud väim.“ Kes iga väimeet peab tööd kella-
peab ja oma käsi sellest tundeist jätta laes, see
harib ennast ka varuustelt, sest keegi peab kogu
mis saab aratuse varu poolt. „Iga käsitöö on
ka varuustöö, kus käsi töötab mõttega,
kõnnutuse ja hoolde tagajärjel.“

Ka kehahinnade osavuse arendamine on üks
kõrgeim sihtidest.

Silma õpe muutma, hindama ja võrdlema, kuna
kõrgeim peab muutma silma nägemist.

Sagedasti otsustatakse ka töö just selle taga-
järele, et kas ei ole veel midagi arendatud,
et seda võiks teha, mis silma kahab. Sellegipoolest
on soovitatav, et kõige tähtsamad tööd võetud
saaks järjekorras läbi võtta.

Kõrgeim töö ei ole mitte mingile
kutsale eeldatavustamine, sellegipoolest on kät-
his et ajutene kutsumine mõtlemisele töö-
aladega, harjutamine oma kätt ja silma, millel
elus väga suur tähtsus ja kutsumine mõt-
lemisele meeleiladega ja plaanide, tööriistadega.

Sellegipoolest oleks üheks lihtsamaks – palju meeleilad
ja riistade meeleilad. Tõrjune, mis oskab mitte
kui lihtsasti riista kätt, oskab enam elus alati läbi
arvata.

Vahepeel ütles ka, et nurga, kehade, kändide ja kätt
ei ole laste asjad.

Kui teadate harjutamine mille last tööriista haruta-
ma, kui mille kätt riista kätt ei anna.

Siis tuleks ka tulema ja plüüts lastelt ära võtta,
sest ka nendel on harutad asjad, millele sagedasti
käsiriistatamine.

Ka peab kätt arendama laes (töötamine ja
mõtlemine). Seda ka see on ka arendatud, kuna
ajutisel alal kogu on mõttevõimele
põlvade ja lõngaga.

Koolikäsitöö, ja käsitööklass ja nende kasvatusalased üllsanded.

En vanast hällist ajast peale on inimene kõige kiire samas üllsajades olnud noorsoo kasvatanine ja haridlane. Iga rahva parimad pojad on alalõjunud selle noorsuure lähendamise kallal töötanud, teades muistsetest aegadest, et juba suudab oma noorsuure valitseda, selle rahva tuleviku on kindlates kätes. Kasvatuse probleemid on vaheldunud aastast aastale, sellepärast nähtavalt, kui kasvatus teadust lohemalt waatamine, iga uus põlv teinud järele.

Ka praegusel ajal kannab sarnaselt tundemärke. Noorsoo kasvatus on muutunud vanast ajast mitte ühes pöördumise allasumise hulmas, vaid ^{peaaegu} ringi on selle muutunud aetla.

Et inimene kõige kiirelt võiks areneda, selleks on natural ajal iseloomulik rõhpa hakanud panema kooli-käsitööle, mis peab aitama kasvata noort inimest iseloomult üldiselt kodanikuks.

Praktilise käsitöö kasvatuslik mõju on muutunud suureks juba ammu, aga seda ei kasutatud farviseel määral. Alles nüüd alg on hädasummit harknema käsitöö väärtuselt hindama.

Oli aeg, kus ei teatud, mis on käsitööklassi eesmärk ilma muudatusega üldiselt inimese kasvatusel pool läbi ei saa.

Mis kasvatus on ka käsitöö õpetus suunduselt õpetusliku hulmas ülesvõetud. Palja noorajast ja aasamatuse tati ole iseloomul aastatel lastevõime-matiga, kellele koolikäsitöö sündis oleid suundumata.

Tähtis muudatavall lausid: „mure ei loka oma loka käsitööle teha, sellepärast ei ole kol käsitöö käitöö-kuudel kaia. ja. Ka ei autud lastele praktilise mu-utsumine teha ja tehti muud käsitööle.

Aga loomulikult noorlapsele sard võik mud küsimused lähendatud ja töötariotused ole võidetud.

Kuna meil niisugune litar vaaale rahva kas käitöö peale oli, võid juba kümnelt aastat tagasi välgimaal kesetangust pitti näha, kus isegi kümne-kuudes kodades printud käitööd pidiid õppine. Mõltsam muud kas pitti, mis enne ilmasid ajalt-

Ar. tunnustad on äärmiselt hõppama. Mis viitab
uudale loomale, see sarnaselt piiraps ja õnnetuks.
Mäi on ka sadidaoki tööga. Sellepärast peab ka kaoli-
kandöö, sõhtins elma õpitan, ninkarell wia, et
nad töös rahuldud ja rõõm (lohu leiaad).

Nendis maaosles, kudas kändis *corruetua* õppesooni
võeti, (nagu Schreini ja Baasmaa) oli varsti määrata
kodu kändis levinumad värssed.

Tamväärt on see, kes wareset ja alama rahwa kahi
kärtoöahel majandusloolt ja moraalselt kõrg-
mall sookis

Kodu kändis on viisnurgeline maades tähtsaks
majanduslikuks faktoriga ja veel kinnajõet nai-
tal rahva kurnat võitluses põhjapoolsetes riikides
suurt õõtsuaga (mure seas ke. Eesti kinnist, mis
hojamaal suurt hirmutatamist).

Koduraisi töö on tga rahvakunst. alamuks. Kus ka
aga kaub, ehk koduraiskumns muutub, seal langeb rahva
kumns, mis varemalt igale kodule, ka kõige wähesemal
midagi isiklik jagab. See on koorari, mida, yct paar
wõib näha. Seda pahet võib wõtta arnult süis, kui
müe suundale wõrreks ärata. Sündet kodu ja pere-
norma wõrre ja keda selles sohis kaswatoimle.
Üheks abinõuks on kooramine käsitööks.

Peak near Ulsanville on north side well fixed up-
and down to, middle of sun well past noon:

1. Looduse poolt inimesele antud kehakäimise võime-
te väljaarendamine (küüsaarid, sügeo muuskulatuur
sagedaste harjutuste soojajärgil jne)
2. Meelte teristamine, võimeid tegeva nägemise ja koon-
panuse arendamine, kuni puutusteni, mis on sagedase
asjade vaatluse ja koonpanuse soojajärg.
3. Tähelepanu ja karmistuse arendamine ja täiesti lõpu ja
rahuldustunde leidmine.

Sellejärad ei peaks üheski lastepodus, ega töö, koolis
käitööklassi rütm pöörduma. Vabaduslikke töötanure
parast peivatöö lõppu peaks jälle au siia kutsuda.

Vääraseta ajajätked, mis arvult kodu ruutnumbreks
on määratud, võivad kõrvale jääda, kuna peazõhn
selleks parima asjade valmistamiseks, millel otsustatule
protsentile väärus majapidamises.

Ka meiste juures on siinpool endisega võrreldes palju muutu nud. Et öpetasid endisel algudel meiste

Mõnugused need kändud tuleks nähtada, ripub
ära isiklikkusedst oludest ja tundeist.

Oleks mõttekas suurendada oma koolides laosi üldise
pappiõpe tegema, mõnugused asja neil vast rühvi
panna. Siis ole, kumb aga ikadused majapid-
mises ehk hädasti tarvis on kaotuli ehk muud
korrata. Mõisama talles ka elluoludest maasoo-
dis, puu ja rauda müüjaltoot peppiõlle.

Õnne koolides tuleks aga ehk vastupidiselt
tõrjutada.

Et aga kantiõpe peab arendama õpilastes ka
mõistsid, tundeid ja iustamust, siis oleks
ilutunde aretamises sellegi järelt väga soovitat
ka paber ja pappiõpe, kus õpilasele kõige rohkem
just tegemist ka mõtlemisega värske paberite-
ga, millest ka ise peab looma mõtlemisega
kirju. Seejärel oleks ka loovatoot oma rohk

Ka peab kantiõpetustel andma õpilastele võimalus
ise oma talituse järel töid teha, nende jaoks
järeldused valmistada ja siis oma teha joo-
molu järel tõi korraldust läbi viia.

Et aga kantiõpetus tõesti oma suurt üles-
annet võiks teha, siis peab õpetaja selle
järele valmistama, et materjal ja kantiõpetus
oleks korraldus. Et õpetaja Mõisama ei ole
vii, õpetaja tui ja hõlva nende kantiõpe
võib, kui hõlva materjali korraldus, millest
tehtud töid müümisega värskeid ei ole, seega
siis iluõpetus midagi ei paku.

Ka kantiõpetus peab tõesti korraldus olema-
siis edeneb tõi jõudsa ja parob tõesti teha
läbi.

Kõige vallasamane kantiõpetus peab kantiõpetaja-
mudel muu koolidel on aga kantiõpetaja muu
kantiõpetus, mis peab kõige rohkem juudab, kuna
kantiõpetus teha hõlva kantiõpetaja kantiõpetaja
mis kantiõpetus teha, sest ka kantiõpetaja kantiõpetaja
ja seob ka õpetaja kantiõpetaja kantiõpetaja, kuna
aga kantiõpetus teha kantiõpetaja kantiõpetaja ja
puu oleks.

Peale selle hõlva kantiõpetus korraldus teha
õpetaja muu korraldus kantiõpetaja, kus kantiõpetaja

peab töötama 40-50 õpilasega tunnis, ehk nagu näo-
dunud aastal riis Tallinna algkooli õpetajana keelas
olla ühel klassis kantsõistundidel 60 õpilast.

Sin unustavad meie koolivõrkumised ära, et kantsi-
õistund ei ole mitte mingisugune algkooli audito-
rium, kus lektor oma esilekandega 34 tunni jaa-
ka räägib, vaid kantsõistund peab õpetaja
plaaniga, iga õpilast ühiskult kontrollituna,
peale üldiselt antud selletoote.

Kõrimal arvamus õpetaja kohta kantsõis kan-
nit ollevalt õpetas olles 12-15. Siis võib kantsõis
sõistõis olla pedagoogiline, muide muutub ta aga
määratamatuks, ajk ja metoodilisi raskusi, mis
viisus õpilastele väheste kuni natsiooni ja selge
arvamus just raskusi, mis tuleb selles, mis
mida üldiselt loodakse.

Kõik meie Tallinna koolid peavad õpilaste
kohusel üle kantsõistundidel, kuna aga Tartu
koolides on latitudat juba enamus, roov
12 õpilast õpetaja kohta ehk maksimum 15 õpil.